

Kiemelt versek: 1-5., 9-11.

1. Sze - re - tem és ál - dom az Úr Is - tent,
Mert meg - hall - gat - ta az én be - szé - de - met,
Kö - nyör - gé - sem - re haj - tá ke - gyes fü - lét,
E - zért i - má - dom ő - tet na - pon - ként.

2. Midőn körülvett a halál engem,
És csaknem szörnyű kötelibe ejtett,
A pokol kínja engemet rettentett,
Bánatom nagy volt, és nagy sérelmem.
3. Segítségül hívtam az Úr nevét:
Lelkemet tartsd meg! – és ő megsegített;
Az Úr igaz, hű, és nagy ő kegyelme,
Ő megőrzi az elesetteket.
4. Nagy szükségemben mikor én valék,
Ottan megmenté nyomorult életem.
Légy csendességben te azért, én lelkem,
Szent felségének látván kegyelmét!
5. Te megmentél a haláltól engem,
Szemem sírástól, lábamat eséstől;
Az élők földén járok szünetlenül
Színed előtt, én erős Istenem.